

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 10/19
22.4.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије мр Сретка Јанковића, председника већа, судија Бојане Пауновић и Марка Јоцића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела **према окривљеном АА, трећим лицима ББ, ВВ. и ГГ, као и окривљеном ДД и трећим лицима малолетном ЂЂ и малолетној ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ**, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Сенише Симића, бранилаца окривљеног ДД, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Сенише Симића, пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ГГ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића и пуномоћника трећег лица ВВ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића и власника ЗЗ, изјављеним против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр. 2/18 од 08.05.2019. године, након рочишта одржаног дана 16.4.2021. године, у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, дана **22.4.2021. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

I

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба власника ЗЗ, као **недозвољена**.

II

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Сенише Симића, бранилаца окривљеног ДД, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Сенише Симића, пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ГГ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића и пуномоћника трећег лица ВВ адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића изјављене против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр. 2/18 од 08.05.2019. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр. 2/18 од 08.05.2019. године, на основу члана 25 став 1 и члана 26 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године, за привремено одузимање имовине, па је привремено одузета:

1.од окривљеног АА, ЈМБГ, од оца, рођеног године у,, са пребивалиштем у, ...

-Пословно стамбени објекат у, ... бр...., на катастарској парцели број ...КО I и то: 8 стамбених јединица, укупне површине ... м2, и то:

-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2, сви на ... спрату,

-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2,
-стан број, површине ... м2, сви на ... спрату.

-путничко моторно возило марке "...", број шасије, регистарских ознака ... са припадајућом саобраћајном дозволом број, издата од ПЈ,

2.од трећег лица ББ, ... окривљеног АА, ЈМБГ, од мајке, рођене 1.... године у, са пребивалиштем у, бр....,

-... – ..., спатности:, ... и ... (...) нето површине ...м2, бруто површине око ... м2 и, .., .. и .., спратности .. (...), нето површине око ...м2, бруто површине око ...м2 у ..,, на катастарској парцели број ...КО ...

-путничко моторно возило марке "...", број шасије, година производње...., регистарска ознака

3.од трећег лица ВВ, окривљеног АА, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке, рођеног ... године у, са пребивалиштем у, ... бр....,

-стан број, површине ... м2 у, улица бр., на катастарској парцели ...КО, уписано у лист непокретности број ... КО, СКН,

-пословни простор број, површине ...м2 у, улица, на катастарској

парцели ... КО ..., уписано у лист непокретности ... КО ...I, СКН

-катастарска парцела број ... КО ... , површине .. ари и ... м2, по култури класе, све уписано у лист непокретности број ... КО ..., СКН ..., као и ванкњижни објекат који је изграђен на наведеној парцели и означен са кућним бројем

-путничко моторно возило марке “...” model ..., broj šasiје..., регистарских ознака

4.од трећег лица ГГ, ... окривљеног АА и ... ВВ, ЈМБГ, девојачко ..., од оца ..., рођене ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ... бр...,

-новац у износу од ... евра, који је одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК Ку.бр.Пов.По1 бр. 2817/17 од 09.11.2017. године.

5.од окривљеног ДД, ЈМБГ ..., од оца ..., рођеног ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ... бр...,

-стамбену пословну зграду спратности: ... и ... (...), ... и ... (.), ... и ... (...) и ... (...) у, улица.... бр. ..., на катастарској парцели број ... КО ..., број дела парцеле .., укупне нето корисне површине ... м2, као и посебних делова у оквиру наведене зграде:

-стан број ..., .., .., површине ... м2,

-пословни простор број .., .., .., површине ..,

-стан број ..., .., површине ..,

-стан број ..., .., површине ..,

-стан број ..., .., површине ..,

-земљишта на катастарској парцели број ..., КО ..., број дела ..., површине ...м2, и број дела ... површине ... м2,

све уписано у лист непокретности број ... КО ..., СКН

-стан број ..., површине ... м2 у ..., улица ... бр. ..., КП ... КО ..., уписано у лист непокретности број ... КО ..., СКН

-путничко моторно возило марке “...” .. боје, број шасије ..., .. регистарских ознака

6.од трећег лица ЂЂ, ... окривљеног ДД, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођеног године, са пребивалиштем у ..., улица бр..., чији је законски заступник ЖЖ, ЈМБГ ..., девојачко ..., од оца ..., рођена године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ...,

-новчана средства у износу од ... евра, која се налазе на рачуну дечије ависта штедње код “Ерсте банка” АД Нови Сад број ..., као и сви будући новчани приливи.

7.од трећег лица ЕЕ, ... окривљеног ДД, ЈМБГ, од оца ... и мајке ..., рођене године, са пребивалиштем у ..., улица ... бр..., чији је законски заступник ЖЖ,

ЈМБГ, девојачко, од оца, рођена године у, са ... у, улица ... бр.....,

-новчана средства у износу од од 14.029 евра, која се налазе на рачуну дечије ависта штедње код “Ерсте банка” АД Нови Сад, број, као и сви будући новчани приливи.

Привремено одузимање имовине у складу са чланом 34 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела траје најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што у складу са чланом 34 став 3 истог закона, суд најмање једном годишње по службеној дужности преиспитује донету одлуку и у оправданим случајевима може ту одлуку укинути или је заменити мером забране располагања привремено одузетом имовином. Одузетом имовином управља Дирекција за управљање одузетом имовином, а жалба не спречава дирекцију да поступи у складу са одредбама чланова 46 и 52а Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Власници привремено одузетих непокретности имају право првенственог закључивања уговора закупа по тржишним условима са Дирекцијом за управљање одузетом имовином.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Љубомир Апро, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, сходно члану 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, закаже расправу за одлучивање по жалби и да након одржане расправе жалбу усвоји и у целости укине донето решење или имајући у виду стање у предмету решење преиначи и у целости одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године за привремено одузимање имовине;

-браниоци окривљеног АА, адвокат Драгица Брајушковић и адвокат Соња Манојловић, из свих законских разлога, са предлогом да Посебно одељење Апелационог суда у Београду закаже рочиште у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине простекле из кривичног дела и након одржаног рочишта усвоји жалбу бранилаца окривљеног, преиначи ожалбено решење и одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал за привремено одузимање имовине од окривљеног АА или да уважи жалбу бранилаца окривљеног АА, укине ожалбено решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Синиша Симић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП и непостојања законских разлога за привремено одузимање имовине, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, сходно члану 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, закаже расправу за одлучивање по

жалби, те да након одржане расправе жалбу усвоји и у целости укине ожалбено решење или имајући у виду стање у предмету, ожалбено решење преиначи и у целости одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године, за привремено одузимање имовине;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Љубомир Апро, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, сходно члану 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, закаже расправу за одлучивање по жалби и да након одржане расправе жалбу усвоји и у целости укине ожалбено решење или, имајући у виду стање у предмету, ожалбено решење преиначи и у целости одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године, за привремено одузимање имовине;

-браниоци окривљеног ДД, адвокат Драгица Брајушковић и адвокат Соња Манојловић, из свих законских разлога, са предлогом да Посебно одељење Апелационог суда у Београду закаже рочиште у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и након одржаног рочишта усвоји жалбу бранилаца окривљеног, преиначи ожалбено решење у целости и одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал за привремено одузимање имовине од окривљеног ДД или да уважи жалбу бранилаца окривљеног ДД, укине ожалбено решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Сениша Симић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП и непостојања законских разлога за привремено одузимање имовине, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, сходно члану 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, закаже расправу за одлучивање по жалби, те да након одржане расправе жалбу усвоји и у целости укине ожалбено решење или имајући у виду стање у предмету ожалбено решење преиначи и у целости одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године, за привремено одузимање имовине;

-пуномоћници трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ, адвокат Урош Кеча и адвокат Саша Јосифовић, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног рочишта на које ће позвати законског заступника малолетних трећих лица и његове пуномоћнике, усвоји жалбу и ожалбено решење у целини укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, и то из разлога што нема довољно доказа о постојању основа сумње да привремено одузета имовина проистиче из кривичног дела;

-пуномоћници трећег лица ББ, адвокат Урош Кеча и адвокат Саша Јосифовић, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног рочишта, на које ће позвати власника и његове пуномоћнике, усвоји жалбу и ожалбено решење у целини укине и врати првостепенем суду на поновно одлучивање и то из разлога што нема довољно доказа о постојању основа сумње да привремено одузета имовина проистиче из кривичног дела, као и из разлога што не постоји вероватноћа да ће трајно одузимање имовине бити онемогућено или отежано;

-пуномоћници трећег лица ГГ, адвокат Урош Кеча и адвокат Саша Јосифовић, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног рочишта на које ће позвати власника и његове пуномоћнике, усвоји жалбу и ожалбено решење у целини укине и врати првостепенем суду на поновно одлучивање, и то из разлога што нема довољно доказа о постојању основа сумње да привремено одузета имовина проистиче из кривичног дела;

-пуномоћници трећег лица ВВ, адвокат Урош Кеча и адвокат Саша Јосифовић, због повреде процесне процедуре, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног рочишта на које ће позвати власника и његове пуномоћнике, усвоји жалбу и ожалбено решење у целини укине и врати првостепенем суду на поновно одлучивање и то из разлога што нема довољно доказа о постојању основа сумње да привремено одузета имовина проистиче из кривичног дела, и

-власник ЗЗ, из свих законских разлога, са предлогом да некретнине, и то осам стамбених јединица укупне површине ...м2, и то стан број ..., површине ... м2, стан број, површинем2, стан број ..., површине ... м2, сви на спрату, стан број ... површине...м2, стан број, површине ... м2, стан број ..., површине ... м2, стан број ..., површине ... м2, стан број ..., површине ... м2, сви на ... спрату у улици, треба да буду изузете од одузимања, односно да захтев тужилаштва у том делу буде одбијен или да се ожалбено решење укине и да му се омогући да активно учествује у поступку и износи чињенице из којих проистичу његови жалбени наводи.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је рочиште у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгослава Марковића, окривљеног АА, окривљеног ДД, адвоката Уроша Кеча, адвоката Саше Јосифовића, адвоката Драгице Брајушковић, адвоката Симише Симића, а у одсуству уредно обавештених трећих лица ББ, ВВ, ГГ, малолетних ЂЂ и ЕЕ, као и њиховог законског заступника – мајке ЖЖ, адвоката Љубомира Апро и адвоката Соње Манојловић, на ком рочишту је председник већа, уједно и судија известилац, изложио стање ствари у предметном поступку и у битном изложио садржину ожалбеног решења, након чега су браниоца окривљеног АА и окривљеног ДД, адвокат Симиша Симић, адвокат Урош Кеча и адвокат Драгица

Брајушковић, као и пуномоћник трећих лица, малолетног ЂЂ, малолетне ЕЕ, ББ, ГГ и ВВ, адвокат Саша Јосифовић, у битном изнели садржине изјављених жалби и остали код жалбених навода и предлога, док је заменик Тужиоца за организовани криминал Драгослав Марковић предложио да се жалбе бранилаца окривљених и пуномоћника трећих лица одбију као неосноване, након чега је овај суд, по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Тужиоца за организовани криминал, донео одлуку као у диспозитиву решења.

Најпре, одлучујући о дозвољености жалбе власника ЗЗ, овај суд налази да је иста недозвољена, будући да је изјављена од стране лица које није странка у поступку за привремено одузимање имовине према окривљеном АА, трећим лицима ББ, ВВ, и ГГ, као и окривљеном ДД и трећим лицима малолетном ЂЂ и малолетној ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ, због чега је, сходно члану 32 став 1 Закона о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одлучио као у ставу I диспозитива решења.

Потом, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Синише Симића, бранилаца окривљеног ДД, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Синише Симића, пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, чији је законски заступник мајка ЖЖ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, пуномоћника трећег лица ГГ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића и пуномоћника трећег лица ВВ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, овај суд налази да су наведене жалбе неосноване.

Најпре, у свим изјављеним жалбама указује се да је Тужилаштво за организовани криминал поднело суду допуну захтева за привремено одузимање имовине дана 01.04.2019. године, која није уручена окривљенима, њиховим браниоцима, трећим лицима и њиховим пуномоћницима, чиме им је ускраћено право да се о истом изјасне, а самим тим и право на одбрану.

Међутим, увидом у списе предмета утврђено је да је Тужилаштво за организовани криминал, дана 01.04.2019. године, суду уз допис доставило прибављени извештај МУП-а РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције 03/2/6 број:"О" Стр Пов.број 230-679/17-11 ПО-број 1391/17 од 26.03.2019. године, записнике о испитивању сведока ИИ и ЈЈ, као и извештај о банковним рачунима за ДД Покрајинско-криминалистичке службе Штудгарт са прилозима, са напоменом да се сведоци КК, ЛЛ и ЉЉ нису одазвали позивима.

Дакле, како Тужилаштво за организовани криминал наведеним дописом од 01.04.2019. године није изменило поднети захтев, нити је поднело нови захтев, већ је суду достављена прибављена документација, као и записници о испитивању сведока, то правилно првостепени суд исти није доставио странкама на одговор, док се супротни жалбени наводи бранилаца окривљених и пуномоћника трећих лица, оцењују као

неосновани.

Потом, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд, одлучујући о захтеву за привремено одузимање имовине Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр.15/17 од 11.04.2018. године, са допуном од 01.04.2019. године, нашао да су испуњени услови да се од окривљеног АА, трећег лица ББ, трећег лица ВВ, трећег лица ГГ, окривљеног ДД, трећег лица малолетног ЂЂ, и трећег лица малолетне ЕЕ привремено одузме имовине ближе наведена у изреци ожалбеног решења.

Најпре, правилно је првостепени суд утврдио да постоји основана сумња да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, као и да постоји основана сумња да је окривљени ДД извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ а да вредност имовине која је предмет привременог одузимања предлази износ од 1.500.000,00 динара, те да постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем.

Такође, правилно је првостепени суд утврдио да су означена трећа лица повезана са окривљеним АА, јер му је ББ ..., ВВ ..., а ГГ ..., а са окривљеним ДД, јер су му малолетни ЂЂ и малолетна ЕЕ ...

Правилно је првостепени суд на основу доказа који се налазе у списима предмета, детаљно наведених на странама 12 – 31 ожалбеног решења утврдио чињенично стање у погледу имовине окривљеног АА и трећих лица ББ, ВВ и ГГ.

Наиме, из документације у коју је суд извршио увид правилно је утврђено да у приходе у износу од 86.536,95 евра спадају: законити приходи према подацима из Републичког фонда за пензионо и инвалидско осигурање и Пореске управе у износу од 36.637,00 евра, и то: АА и ББ. у укупном износу од 7.361,84 евра, ВВ (... окривљеног АА) и ГГ (... окривљеног АА) у износу од 19.735,11 евра и нето приход од самосталне делатности ВВ. у износу од 9.540,00 евра, потом нето вредност купопродаје пословног простора број ... у ..., улица, у износу од 40.000,00 евра, што представља разлику између цене по којој је купљен стан (120.000,00 DEM-60.000,00 евра) и цене по којој је продат (100.000,00 евра), затим нето вредност купопродаје стана број ...у ..., улица у износу од 7.000,00 евра, што представља разлику између цене по којој је купљен стан (53.000,00 евра) и цене по којој је продат (60.000,00 евра), као и приход од наследства ББ и то продаје 3/30 удела у стану број ... у, улице, у износу од 2.900,00 евра.

Такође, правилно је првостепени суд утврдио да стечену имовину у износу од 663.957,04 евра чине: инвестиција у изградњу објекта у,, и то: нето површина стамбеног простора од м2 по просечној цени стамбеног простора по 1м2 у ... од

1.013,63 евра и нето површина ... и ... м² по просечној цени од 562,18 м², ... у ..., што укупно износи 326.167,91 евра, стан број ... у ..., улица ..., вредности 49.081,00 евра, купљени плац у ... и изградња ... површине употребљивог простора од око ... по просечној цени стамбеног простора у ... од 402,42 евра, вредност 61.337,00 евра, затим пословни простор број ... у ..., улица..., вредности 125.686,00 евра, возни парк, и то "...", "...", и "...", укупне вредности 79.645,13 евра, као и новчана средства одузета приликом претреса у износу од 22.000,00 евра.

Најпре, правилно је првостепени суд из преписа листа непокретности број 14662 КО Нови Сад I утврдио да је АА власник 1/2 дела шест објеката у ..., улица ..., изграђених на катастарској парцели број КО ..., на којој катастарској парцели је АА изградио стамбени објекат заједно са ЗЗ, а која изградња је била завршена до дана 11.01.1999. године, а што је утврђено из списка власника станова у објекту у улици ..., у којој згради су саграђене стамбене јединице укупне површине 666 м², стим да вредност непокретности која је предмет привременог одузимања у овом поступку износи 331.457,01 евра, на основу статистичког извештаја Републичког геодетског завода, Сектора за стручни надзор ИД број 412, по коме цена стамбених јединица у ... по 1м² износи 1.013,63 евра.

Према доказима у списима, по правилном налажењу првостепеног суда, једине законите приходе у то време окривљени АА остварио је из радног односа као запослени у "...", ... од 01.02.1981. године до 01.02.1993. године.

И по оцени овога суда, а супротно наводима и образложењима изнетим у изјавама АА и ЗЗ, као и одговорима браниоца и пуномоћника, за која нису достављени валидни докази, наведена имовина није стечена из законитих прихода, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбеног решења, на страни 17 и 18, дао јасне и за овај суд у свему правилне разлоге.

Наиме, оно што је у конкретном случају спорно јесте да ли је наведена зграда стечена из законитих прихода, па како окривљени АА и ЗЗ за своје тврдње, како то сами наводе, нису у могућности да доставе доказе ("новац дат на руку", "остварио значајна материјална средства за која нема егзактних података због протеча времена и законске обавезе да се књиговодствена документација чува највише десет година, која средства је окривљени АА уложио у заједничку изградњу"), то и по оцени овога суда такви наводи нису од утицаја на другачији закључак. По правилном налажењу првостепеног суда, на чињиницу да би се прикрило постојање имовине која је стечена из незаконитих прихода указује и то да су окривљени АА и ЗЗ закључили уговор о заједничкој изградњи, дана 17.05.2000. године, а раскид уговора о заједничкој изградњи 05.07.2002. године, који су оверили истог дана тек 01.07.2010. године пред Основним судом у Новом Саду под Ов-І.бр.26034/2010 и Ов-І.бр.26035/2010, а евидентно је да је објекат био саграђен до краја 1998. године, јер је пријава ЈКП "Новосадска топлана" Нови Сад извршена дана 11.01.1999. године.

Према расположивим подацима из достављене копије радне књижице и извода

из ПИО произлази да је окривљени АА био запослен у “...” од 01.02.1981. године до 01.02.1993. године, док је из ППП пријаве пореске управе утврђено да је остварио приходе у радном односу и приходе ван радног односа од 2003. године до 2016. године у укупном износу од 608.910,14 динара у противвредности 7.343,93 евра.

Како суду није достављен ниједан други доказ који би потврдио наводе окривљеног АА да је добио износ од 355.000 евра од ММ, а да је од ... у договору са ... ДД добијао и износ од 1.000 евра месечно, јер је активно учествовао у подизању и васпитању ... ЋЋ и ЕЕ, јер их је исти константно чувао, за шта му је исплаћивано константно од краја 2011. године до краја октобра 2017. године, то правилно првостепени суд ове наводе окривљеног АА није прихватио, при чему окривљени ДД и ЖЖ у својим изјавама изнете наводе везане за чување деце и примање надокнаде нису ни поменули.

Правилан је и закључак првостепеног суда да постоји основана сумња да и путничко моторно возило марке “...” ..., број шасије ..., регистарских ознака ..., са припадајућом саобраћајном дозволом броја ..., издата од ПЈ ... и два припадајућа кључа, која је од њега по потврди о одузетим предметима и одузето, а која према провери у пореској управи износи 2.769.569,40 динара, представља имовину проистеклу из кривичног дела, будући да је и по ставу овога суда, њена вредност несразмерна са законитим приходима окривљеног АА.

Када је у питању ББ, ... окривљеног АА, за исту постоје у пореској управи ППП пријаве, које се односе на остварене приходе у радном односу и приходе ван радног односа од 2012. године до 2016. године, у укупном износу од 2.103,75 динара, у противвредности 17,93 евра.

Доводећи у везу чињеницу да су окривљени АА и ... ББ, према прикупљеним подацима, остварили законити приход у анализираном времену у укупном износу од 7.361,84 евра, док је ББ. у периоду од 1983. до 1991. године остварила законити приход у укупном износу од 12.691.365,00 тадашњих динара, са тржишном вредности непокретности – породичне куће која износи 326.167,91 евро и вредности путничког моторног возила марке “...” број шасије ..., година производње ..., регистарских ознака ..., које је и даље према документацији власништво ББ, која износи од 37.815,13 евра, са порезом на додату вредност за предметно возило у износу од 863.033,54 RSD, то по правилном налажењу првостепеног суда све наведено указује да је имовина окривљеног АА, за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела, пренета на ... ББ, будући да су њени приходи, како из радног односа, тако и приходи ван радног односа, за које тврди да је имала, у великој несразмери са предметном имовином.

Стога су и за овај суд без утицаја на другачију одлуку наводи ББ. у погледу начина на који је стекла спорну непокретност, па се и жалбени наводи пуномоћника трећег лица, којима се оспорава такав закључак првостепеног суда, оцењују као неосновани.

С тим у вези, правилно је првостепени суд ценио наводе ББ да су купили кућу за 100.000,00 евра од позајмице НН, који је позајмио 80.000,00 евра, у улици, после, јер се мењала улица, али да су исту продали и купили плац, као и наводи окривљеног АА да су негде '90 године нашли кућу која се продала у,, 90-100.000,00 евра, односно да је таст понудио да им понуди око куповине, а да се зауврат ... одрекне онога што су уложили у корист њеног ... без икакве надокнаде, да се у ту кућу пресељавају 1991. године и живе наредних 6-7 година, да је он радио у рафинерији око 11 или 12 година, где је имао стални радни однос, а жена у “....” од 1990. године, 12-13 година, да су им после месец два неки Мађари који су хтели да се селе понудили два плаца, где су и данас, да та парцела има око ...м2, и један његов друг ИИ, који је радио у рафинерији, му је понудио 80.000,00 марака, како би купио, па временом кад прода стару кућу да може да му врати, и да је тако купио та два плаца за око 100.000,00 марака, да је продао стару кућу у ... за око 180.000,00 евра, све са намештајем унутра и крајем 1996. године су се уселили у кућу. Међутим, правилно је првостепени суд закључио када изнете наводе није прихватио будући да се исти разликују, па су самим тим нејасни, и по оцени овога суда такви њихови наводи нису поткрепљени другим доказима, како се то неосновано жалбом пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића и бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгице Брајушковић и адвоката Соње Манојловић указује.

Наиме, како је према изјави ББ. кућа у, после, купљена за износ од 100.000,00 евра од позајмице ИИ, који им је позајмио 80.000,00 евра, коју су касније продали и купили плац, док је према изјави окривљеног АА кућа у улици ... купљена од новца који је .. понудио да им помогне око куповине, а да се за узврат ... одрекне онога што су уложили у корист њеног ... без икакве надокнаде, да би нешто касније купили два плаца у улици, од позајмице ИИ у износу од 80.000,00 евра, то су и према оцени овога суда такви наводи нејасни, међусобно различити, при чему исти нису поткрепљени другим доказима.

Када су у питању наводи пуномоћника ББ. да је од стране судског вештака процењена грађевинска вредност предметне непокретности на износ од 189.500,00 евра, јер је то вредност која указује колико је новчаних средстава уложено у непокретност, а не колико она на тржишту вреди, а што се и изјављеним жалбама пуномоћника трећег лица ББ, као и бранилаца окривљеног АА указује, и по оцени овога суда исто је без утицаја на другачију одлуку и може бити предмет расправљања у некој евентуално каснијој фази поступка, док је у овој фази поступка довољно да се утврди да постоји знатна несразмера између прихода и имовине, а што је правилно првостепени суд у конкретном случају утврдио да постоји.

И по оцени овога суда, новчана средства остварена на основу купопродајног уговора од 27.08.1997. године, закљученог између ББ. као продавца и ЊЊ, као купца, не могу се сматрати законитим приходима, јер је ББ наведену непокретност стекла временски пре 1997. године, а у периоду од 1992. године до 2000. године нису евидентирани законити приходи породице АА у евиденцијама званичних државних

органа.

И по оцени овога суда, основано је привремено одузимање путничког моторног возила марке "...", број шасије, година производње, регистарска ознака, саобраћајне дозволе на име ББ. Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да се пре свега ради о имовини окривљеног АА, а да је возило само регистровано на ББ, што је она у својој изјави потврдила. При том је и по оцени овога суда нејасно према изјавама ББ и АА, да ли је "... " продат ЂЂ за 30.000,00 евра и за тај новац увезен "...", који се региструје, за 34.000,00 евра, како то наводи окривљени АА, или је продат њиховом пријатељу ЂЂ пар месеци пре хапшења АА, да је исти требало да га плаћа у ратама и да још није исплаћен, нити је сачињен писани уговор, како то наводи ББ, због чега правилно првостепени суд њиховим исказима ни у том делу није поклатио веру, док је по налогу суда Тужилаштво за организовни криминал требало да испита у својству сведока ЂЂ, али се исти није одазивао на позив, због чега није испитан.

Када су у питању трећа лица ВВ. (... окривљеног АА) и његова супруга ГГ, правилно је првостепени суд утврдио да су исти остварили законити приход у укупном износу од 19.735,11 евра.

По правилном налажењу првостепеног суда, од трећег лица ВВ, ... окривљеног АА (против кога се у Републици Чешкој води кривични поступак у предмету NPC-1825-23/T:-2017-PR, због кривичног дела неовлашћена производња и друго поступање са опојним и психотропним супстанцама и са отровима, према 283 став 1 став 2 тачка А, став 3 тачка Ц Кривичног законика Републике Чешке), основано је привремено одузети имовину за коју постоји основана сумња да је прибављена кривичним делом и пренета на њега, с обзиром да се анализом његових прихода и имовине долази до закључка да се ради о диспропорцији, због чега му је привремено одузета имовина ближе описана у изреци ожалбеног решења, као и да је основано привремено одузети имовину од трећег лица ГГ, ... окривљеног АА и супруге ВВ, и то новац у износу од 22.250,00 евра, који јој је одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС, ДП, УКП, СБПОК Ку.број Пов.По1.број 2817/17 од 09.11.20217. године, будући да и по оцени овога суда приходи (а имајући у виду и расходе) на начин и у износима како је то правилно првостепени суд утврдио да је треће лице имало, нису довољни да би се могло радити и о уштеђевини.

Правилно је првостепени суд закључио када није поклатио веру изјавама ББ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЖЖ и ЕЕ, овереним код нотара, у којима се наводи да су ова лица давала новчана средства на име поклана за рођење, крштење и рођендан ГГ, и по оцени овога суда ове изјаве срачунате су на помоћ окривљеном АА и са њим повезаним лицима да сачувају имовину за коју нису пружили доказ да су је стекли законитим приходима, односно да предметну имовину суд не одузме, како то правилно закључује првостепени суд, због чега супротни жалбени наводи пуномоћника трећих лица нису могли бити прихваћени као основани.

Првостепени суд је имао у виду наводе из одговора и допуне пуномоћника

трећег лица ГГ, у којима се у погледу имовине ВВ истиче да изјава ЋЋ, бивше супруге ВВ. и изјава њеног оца УУ потврђује да је стан у ул. у власништву њеног бившег супруга, те да му га је од сопствених средстава купио њен отац на име мираза, а да је након развода стан остао у власништву њеног бившег супруга и да ће бити преписан њиховој заједничкој ћерки .. када напуни 18 година. Међутим, како се ЈЈ и њен отац ЉЉ, нису одазивали на позиве суда, док је окривљени АА у својој изјави навео да новац за куповину тог стана потиче од рада у казину, као и новац за непокретност у, то је правилно првостепени суд изјаве ових лица, оверене код нотара, ценио у контексту евентуалне помоћи лицима према којима је усмерен захтев за одузимање имовине.

У склопу наведеног првостепени суд је анализирао и рачуне из којих је утврђено да је ВВ у периоду од 2005. до 2007. године имао заједно са бившом супругом девизни рачун на којем су располагали новчаним средствима до износа од 37.000,00 евра, уплаћених у готовини, а потом да је од значајнијих прилива имао уплате на основу продаје непокретности 2014. године, стана број ..., у улици ..., у износу од 60.000,00 евра и 2016. године у износу од 4.073.859,90 динара, од продаје пословног простора број ..., површине ...м² у улици, а оба износа су непосредно по уплати подигнута у готовини.

Имајући у виду да ВВ. нема регистрованих законитих прихода у ПИО Фонду и Пореској управи, нити су суду достављени валидни докази који би утицали на доношење другачијег закључка, правилно је првостепени суд закључио да се приход од продатих непокретности не може сматрати приходом стеченим на законит начин.

Свеобухватном анализом правилно је првостепени суд утврдио да постоји очигледна несразмера између имовине и законитих прихода породице АА, како је то табеларно и приказано у извештају МУП-а РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције 03/2/6 “О” Стр Пов.бр.230-679/17-11 ПО-1391/17 од 25.03.2019. године. Наиме, упоредном анализом законитих прихода АА и, ... ББ, ... ВВ и ... ГГ и идентификоване имовине, правилно је првостепени суд утврдио да укупни приходи од 1992. године до 2017. године износе 86.536,95 евра, а да вредност имовине износи 663.957,04 евра, па како просечна потрошачка корпа за период од 2003. до краја 2016. године, према званичним подацима Завода за статистику износи 74.309,68 евра, док је у извештај стављена напомена да анализа није обухватила приходе ББ остварене у периоду од 1983. године до 1991. године, у укупном износу од 12.691.365.00 тадашњих динара, као и да није обухваћена ни вредност плаца у,број, који је купљен 1993. године за износ од 2.000.000.000,00 тадашњих динара, као ни улагање у куповину плаца и изградњу објекта у улици ... у

Такође, правилно је првостепени суд на основу доказа који се налазе у списима предмета, детаљно наведених на странама 31 – 41 ожалбеног решења, утврдио чињенично стање у погледу имовине окривљеног ДД (зет окривљеног АА) и трећих лица малолетног ЋЋ (... окривљеног ДД) и малолетне ЕЕ (... окривљеног ДД), чији је законски заступник мајка ЖЖ (... окривљеног АА).

Наиме, правилно је првостепени суд из документације у коју је извршио увид утврдио да у приходе породице ДД спадају: законити приходи према подацима из Републичког фонда за пензионо и инвалидско осигурање и Пореске управе за окривљеног ДД и ЖЖ у износу од 36.575 евра, потом приход од продаје стана број ... у ..., улица у износу од 27.068,97 евра, нето вредност купопродаје стана број ... и гараже број ... у ..., улица, што представља разлику између цене по којој је купљен стан (76.184 евра) и цене по којој је продат (120.000,00 евра), евидентиране уплате на рачунима окривљеног ДД у банкама у СР Немачкој и то: уплате учесника Тениског кампа у износу од 12.812 евра, приходи од часова тениса и курсева тениса до новембра 2017. године у износу од 15.091 евра, као и регистровани приходи као пореског обвезника остварени на основу рада као samozапослени тениски учитељ и то за: 2012. годину у износу од 14.263 евра, за 2013. годину износ од 19.211 евра, за 2014. годину износ од 29.802 евра, за 2015. годину износ од 9.357 евра и за 2016. годину износ од 16.842 евра.

Такође, правилно је првостепени суд утврдио да стечену имовину породице ДД у износу од 1.032.446,59 евра чине: плац у ..., улица ... број ..., купљен за 200.000 евра, инвестиција у изградњу објекта у ..., улица ... број ... и то површине ... м2 по просечној цени по 1 м2 стамбеног простора у ... од 1.013,63 евра, стан број .. у ..., улица ... бр... у износу од 39.191,74 евра, "...” dizel 2012, према садашњој каталошкој вредности по подацима АМСС 28.918 евра и новчана средства на дечијим штедним књижицама у износу од 28.000 евра.

По правилном налажењу првостепеног суда основано је од окривљеног ДД привремено одузети имовину за коју постоји основана сумња да је прибављена кривичним делом, с обзиром да се анализом његових прихода и имовине, и по ставу овога суда, долази до закључка да се ради о диспропорцији, због чега је правилно од окривљеног ДД привремено одузета имовина ближе описана у изреци ожалбеног решења као и од трећих лица ЂЂ, ... окривљеног ДД, новчана средства у износу од 14.029 евра која се налазе на рачуну дечије ависта штедне код “Erste banka” АД Нови Сад као и сви будући новчани приливи и од трећег лица ЕЕ, ... окривљеног ДД, новчана средства у износу од 14.029 евра, која се налазе на рачуну дечије ависта штедне код “Erste banka” АД Нови Сад.

При том је правилно првостепени суд приликом одлучивања имао у виду изјаву сведока ЖЖ, законског заступника малолетне деце ЂЂ и ЕЕ, у којој је навела да се ради новцу од рођендана, крштења и рођења, као и изјаве лица оверене код нотара и то изјаве ЂЂ, УУ, ФФ, ХХ, ЊЊ, ОО, ЦЦ, ЧЧ, ММ, ЧЧ, ЦЦ и ШШ, које су дана 07.03.2018. године доставили пуномоћници ЖЖ, у којима се наводи да су давали новчана средства на име поклона деци, на име рођења деце, крштења и њихових рођендана, и то као доказ о законито стеченим приходима, међутим, насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљеног ДД, адвоката Љумобира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Синоше Симића, као и пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, и по ставу

овога суда, будући да ове изјаве нису поткрепљене неким другим материјалним доказима, исте не могу да послуже као валидан доказ, како то правилно налази и првостепени суд.

Такође, и по оцени овога суда, новац који је ЖЖ добила од продаје АА1 стана број ..., површине ... м2 и гаража број ..., површине ... м2 у ..., у, 2011. године, у износу од 120.000 евра, не представља законит приход, с обзиром да ЖЖ до дана куповине предметне непокретности, дана 30.01.2006. године, није имала регистроване приходе код надлежних државних органа, а и сама је изјавила да је исти купљен од новца њеног ... ДД, што дакле значи да се ради о имовини окривљеног ДД.

Такође, законит приход не представља ни новац који је ДД добио од продаје стана број, површине м2 на спрату стамбено пословног објекта ... (...) у ..., ... – ..., улица ... број ..., на парцели број ... КО ..., ЈЈ из ..., за износ од 2.119.500 динара, с обзиром да је окривљени ДД предметну непокретност стекао на основу уговора о изградњи и купопродаји стамбеног простора закљученог са инвеститиром ГП “Монтградња” Нови Сад и овереног пред Општинским судом у Новом Саду под ОВ I број 2257/2005 дана 25.01.2005. године, у које време није имао регистроване приходе код надлежних државних органа.

Правилно је првостепени суд ценио и документацију коју је уз поднесак од 21.03.2018. године доставио адвокат Симиша Симић, а ради се о изјавама ... ДД, као и уговорима о продаји непокретности ... окривљеног ДД, из којих се утврђује да су непокретности продате. Међутим, како нису пружени докази да су родитељи стварно предали новац свом сину ДД, као и да је тај новац уложен у изградњу стамбене зграде у улици ... број ..., а посебно имајући у виду да су непокретности продате 2001. године, 2007. године и 2014. године, то је исто, и по ставу овога суда, без утицаја на другачију одлуку, због чега се и жалбени наводи бранилаца окривљеног ДД и у том делу показују као неосновани. Такође су и за овај суд неприхватљиве изјаве доктора Кхалифа М Сулиман од 06.03.2018. године, као и изјава оверена код нотара ББ1, ... ДД, будући да ни ове изјаве нису поткрепљене другим доказима.

Ценећи приходе ДД који се односе на његово радно ангажовање у СР Немачкој, а који су исказани у његовим банковним рачунима и пореским пријавама, правилно је првостепени суд нашао да се ради о валидним и на законит начин евидентираним приходима, док је документација коју је, дана 23.03.2018. године, адвокат Симиша Симић, пуномоћник ДД доставио и то потврда од 08.07.1997. године са преводом, Уговор о пружању услуга 01.10.1998. године, Уговор о постављењу 01.07.1999. године, Уговор од 01.04.2002. године, Уговор о хонорару од 08.04.2011. године, Уговор о хонорару тренера од 29.07.2011. године и потврда о тренеру ДД од 24.02.2018. године, а при чињеници да није достављен доказ колико је новца на име пружених услуга и исплаћено, и за овај суд не представља доказ о законитим приходима ДД, због чега правилно првостепени суд наведену документацију није прихватио.

У погледу возила “...”, црне боје, број шасије ..., ... регистарских ознака

окривљени ДД навео је да то возило није његово власништво, већ да је у његовом поседу по основу закљученог уговора о лизингу, а што се и жалбом бранилаца окривљеног ДД, адвоката Драгице Брајушковић и адвоката Соње Манојловић, указује. Међутим, како из документације која је достављена по указаној међународној правној помоћи од стране надлежних органа Републике Немачке, произлази да је окривљени ДД закључио Уговор о зајму (кредит са отплатом на рате и фиксном каматом са увећаном задњом ратом) са “Mercedes Benz Bank AG” са седиштем у Штутгарту, ради финансирања предмета возила “...”, у укупном износу за плаћање 43.478,82 евра, на 54 месечне рате, то је правилно првостепени суд закључио да се у конкретном случају не ради о уговору о лизингу, већ о уговору о зајму, по коме је окривљени ДД власник возила, а у обавези је да враћа зајам банци који је узео ради куповине возила, па се стога жалбени наводи бранилаца окривљеног ДД и у наведеном делу оцењују као неосновани.

Како је анализа новчаних токова евидентираних преко рачуна у пословним банкама у РС показала да су трошкови око изградње и куповине непокретности, као и највећи део трошкова живота, посебно део који се односи на издржавање домаћинства, трошкове око домаћинства и др., плаћани ван банкарских токова, тј. у готовини, а такође постоји потрошња која је усмерена на куповину луксузног аутомобила “Porsche рапатера”, то је на основу свега наведеног и на основу приказа начина живота окривљеног ДД и са њим повезаних лица, насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљеног ДД, као и пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, правилно првостепени суд закључио да постоји очигледна несразмера између имовине и законитих прихода породице ДД, како је то табеларно и приказано у извештају МУП-а РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције 03/2/6 “О” Стр Пов.230-679/17-11 ПО-1391/17 од 25.03.2019. године.

Наиме, упоредном анализом законитих прихода окривљеног ДД и његове породице и идентификоване имовине, дошло се до података да у периоду од 2003. године до 2017. године, према извештају законити приходи износе 107.385,72 евра, с тим да се у законите приходе, по правилном налажењу првостепеног суда, морају сврстати и приходи о којима су добијени подаци од надлежних органа из СР Немачке, а ради се о евидентираним приливима новчаних средстава на рачунима у банкама и у пореским пријавама, који износе око 120.000 евра, док вредност имовине износи 1.032.446,59 евра, а просечна годишња потрошачка корпа за период од 2003. до краја 2017. године, према званичним подацима Завода за статистику, износи 83.974,45 евра.

Имајући у виду све напред наведено, жалбене наводе бранилаца окривљеног АА, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Симише Симића, бранилаца окривљеног ДД, адвоката Љубомира Апро, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић и адвоката Симише Симића и пуномоћника трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, ББ, ГГ и ВВ, адвоката Уроша Кеча и Саше Јосифовића, којима се првостепено решење оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, који се свде на то да су законито стечени приходи

већи од оних које је утврдила финансијска истрага, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оцењује неоснованим, из разлога што је првостепени суд, доносиоцећи побијано решење, дао јасне и аргументоване разлоге на којима је засновао своју одлуку, а које као правилно утврђене у потпуности прихвата и овај суд и налази да жалбеним наводима нису доведени у питање правилност и законитост побијаног решења, будући да је током поступка првостепени суд правилно утврдио све одлучне чињенице које су од значаја за доношење правилне и законите одлуке.

Наиме, уколико власник имовине тврди да су законито стечени приходи већи од оних које је утврдила финансијска истрага, и о чему је тужилац суду пружио доказе, био је у обавези да о томе суду пружи поуздане доказе који би оповргли наводе и доказе тужиоца, а што у конкретном случају, по правилној оцени првостепеног суда, није учињено.

Стога, у недостатку других поузданих доказа, чињеница и околности које би оповргле постојање очигледне несразмере између вредности имовине и законито стечених прихода, а у вези са чињеницом да постоји основана сумња да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљени ДД кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, и по ставу овога суда, како то правилно закључује првостепени суд, указује да постоји потребан степен сумње – основана сумња, да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела.

Притом, како се предметном имовином релативно лако може располагати, будући да се ради о некретнинама, возилима и новцу, то је правилно првостепени суд закључио да ове околности могу објективно и значајно утицати на окривљене и трећа лица да до доношења коначне одлуке суда о одузимању располажу имовином на прикривени начин, лично или преко овлашћеног лица и тако отежају или онемогуће њено касније одузимање, док се супротни жалбени наводи бранилаца окривљених АА и ДД, којима се указује да није доказана вероватноћа да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, оцењују као неосновани.

Наиме, оно што су браниоци окривљених наводили у одговорима на захтев за привремено одузимање имовине, а што се и изјављеним жалбама указује, јесте да је примена института привременог одузимања сувишна, јер већ постоји забрана располагања предметном имовином која је стављена на основу наредбе јавног тужиоца. Међутим, и по оцени овога суда, како то правилно налази првостепени суд, ови наводи су неосновани, с обзиром на то да је наведена мера, на основу одредбе члана 24 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, временски ограничена, при чему се том мером свакако не остварује иста сврха и грађанско-правна последица као одлуком суда да се имовина привремено одузме.

И по оцени овога суда, приликом доношења одлуке о привременом одузимању имовине нису повређена уставна права ниједног од наведених лица, јер Устав дозвољава могућност да право својине буде ограничено или одузето у јавном интересу који је утврђен на основу закона. Уз то, за привремено одузимање имовине преистекле из кривичног дела, како то правилно наводи првостепени суд, довољно је учинити вероватним одређене претпоставке везане за несразмеру између вредности имовине и законитих прихода окривљеног, тј. довољно је утврдити чињенично стање из кога се може извести закључак о постојању основане сумње да имовина у конкретном случају представља имовину из члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине преистекле из кривичног дела, па самим тим циљ суда у поступку привременог одузимања имовине преистекле из кривичног дела није да поуздано и дефинитивно утврди све чињенице, већ се у конкретном случају бави само основаном сумњом да је вредност имовине у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног и трећих лица, док се све остало утврђује у поступку трајног одузимања имовине, ако до њега дође. Због тога лица од којих је привремено одузета имовина могу и после одлуке о привременом одузимању имовине суду достављати доказе који оповргавају чињенично стање.

Стога су, и по оцени овога суда, у конкретном случају испуњени услови за привремено одузимање имовине, ближе наведене у изреци ожалбеног решења, од окривљеног АА, трећих лица ББ, ВВ и ГГ, окривљеног ДД и трећих лица малолетног ЂЂ и малолетне ЕЕ, док се у изјављеним жалбама не наводе околности које би утицале на другачију одлуку у конкретном случају.

Овај суд је имао у виду и остале наводе из изјављених жалби, али како исти нису могли довести до другачије одлуке у овом предмету, то их није посебно образлагао.

Из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 32 став 2 Закона о привременом одузимању имовине преистекле из кривичног дела, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одлучио је као у ставу II диспозитива решења.

Записничар
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа-судија
мр Сретко Јанковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић